

Și iarna e frumos

Carnaval la intrarea în Postul Mare

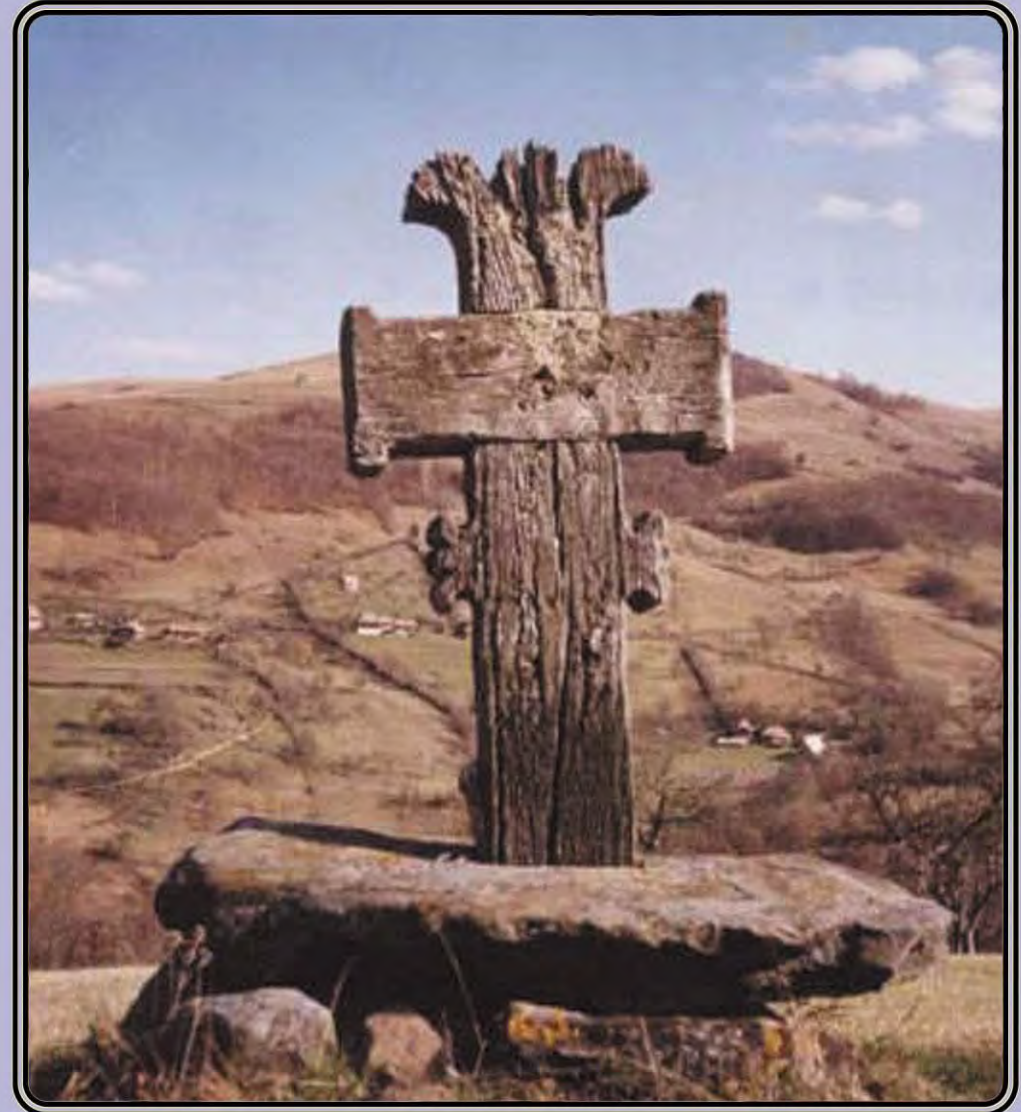
Internetul și aniversarea familiilor

Misiuni populare

ORIZONTURI BUTENE

Nr. 26, martie 2012

GÂNDURI DE PAȘTE

Când ești singur într-un Ghet-semeni cunoscut numai de Dumnezeu, nu te înspăimânta. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când simți valul nedreptății abătându-se asupra ta, nu te înspăimânta, căci nu ești singur. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când vezi că Biserica e persecutată, nu te înspăimânta, întrebă-te dacă nu ești și tu între persecutori. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când ești trădat și părăsit de prietenii cei mai dragi, nu-ți pierde curajul. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când cel nevinovat îndură suferințe atroce, alină-l și fii recunoscător: prin suferințele lui, ești

vindecat și tu. Și adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când ți se întâmplă să-L tăgăduiești de trei ori, nu deznădădui nicio clipă de iertarea Lui. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Când vei avea de suferit pentru Numele lui, să știi că e suferința cea mai nobilă dintre toate. Și nu uita, Cristos a înviat!

Când îmbrățișezi o Cruce, dar fără Isus, sau pe Isus, dar fără Cruce, pașii tăi vor șovăi mereu. Dar nu uita, Cristos a înviat!

Când crezi că îi ajuți pe alții să-și ducă crucea, nu uita că un Altul te ajută să duci crucea ta. Adu-ți aminte, Cristos a înviat!

Coordonator: Pr. Petru Blaj

Colectivul de redacție:

Pr. Mihai-Gabriel Balint, Sr. Elisabeta Barollo, Prof. Năzărel Lucaci, Prof. Angela Lungu, Cristina Andrici,

Colaboratori: Ioan Ianuș, Victorița Aneculi, Greta Predoi, Monica Petrișor, Valentin Relia, Ana Petrina .

Foto: Eusebiu Bălăucă

An VI, Nr. 26, martie 2012

Publicația Parohiei Romano-Catolice
„Sfânta Treime” Butea

ADU-ȚI AMINTE, MARIE

Marie, nu-nțeleg
Și nici n-oi înțelege
Ce inimă îți bate
și după care lege

când Fiul tău, Isus,
atât a suferit,
din dragoste de oameni,
pân'ce L-au răstignit,

Iar tu, ca drept răsplată,
Ne-ajuți neîncetat
Să mergem spre izbândă
Pe-un drum adevărat.

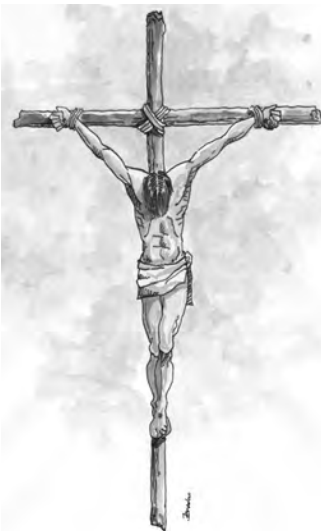

STRIGĂTUL DE PE CRUCE

Relatarea sfinților evangheliști Marcu și Matei, privind rugăciunea lui Isus care moare, nu este numai în limba greacă ci și într-un amestec de ebraică și aramaică. Ascultăm realmente cuvintele lui Isus așa cum erau rostite: „Era ceasul al treilea când l-au răstignit... Pe la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe întreg pământul până la ceasul al nouălea. La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: «Eloî, eloî, lemă sabactâni?» care înseamnă: «Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?»” (Mc15,33-34).

Cele șase ore ale lui Isus pe cruce sunt împărțite în două părți: de la nouă până la amiază și de la amiază până la ora trei. În primele trei ore, se situează batjocurile diferitelor grupuri de persoane, care afirmă că nu cred. Scrie sfântul Marcu: „Cei care treceau rosteau blasfemii” (15,29); „la fel și arhierii între ei îl luau

în răs împreună cu cărturarii” (15,31); „îl insultau și cei răstigniți cu el” (15,32). În următoarele trei ore, de la amiază „până la ceasul al nouălea”, evanghelistul vorbește numai despre întunericul coborât pe tot pământul. Atunci când Isus se

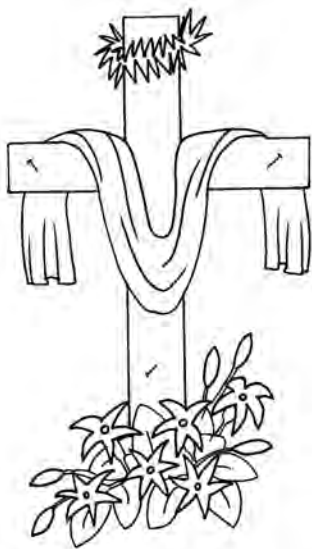
apropie tot mai mult de moarte există numai întunericul care coboară „pe întreg pământul”.

Rugăciunea, strigătul lui Isus se înalță la apogeul celor trei ore de întuneric care, de la amiază până la trei după-amiază, a coborât pe tot pământul. Întunericul, în limbajul biblic, are o dublă semnificație: este semn

al prezenței și al acțiunii răului, dar și al unei misterioase prezențe și acțiuni a lui Dumnezeu care este capabil să învingă orice întuneric. În Cartea Exodului, de exemplu, citim: „Domnul i-a zis lui Moise: «Iată, eu voi veni la tine într-un nor gros»” (19,9); de asemenea: „Poporul stătea departe, iar Moise s-a

apropiat de norul întunecat în care era Dumnezeu” (20,21).

În fața insultelor diferitelor categorii de persoane, în fața întunericii care coboară peste toate, în momentul în care este în fața morții, Isus cu strigătul rugăciunii sale arată că, împreună cu greutatea suferinței și a morții în care pare că există abandonarea, lipsa lui Dumnezeu, El are certitudinea deplină al apropierei Tatălui, care aprobă acest act suprem de iubire, de dăruire totală de Sine, cu toate că nu se aude, ca în alte momente, glasul

de sus. Citind Evangheliile, cunoaștem că Dumnezeu a vorbit clar cu diferite ocazii. Astfel, în evenimentul care urmează după botezul de la Iordan, la sfârșirea cerurilor s-a auzit cuvântul Tatălui: „Tu ești Fiul meu cel iubit, în tine mi-am găsit bucuria” (Mc 1,11). Apoi, la Schimbarea la Față, la semnul norului s-a alăturat cuvântul: „Acesta este Fiul meu cel iubit, ascultați de el!” (Mc 9,7). În schimb, la apropierea morții Răstignitului coboară tăcerea, nu se aude nici un glas, dar privirea de

iubire a Tatălui rămâne îndreptată spre dăruirea de iubire a Fiului.

Dar ce semnificație are rugăciunea lui Isus, acel strigăt pe care îl lansează Tatălui: „Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce m-ai părăsit?”, îndoiala misiunii sale, a prezenței Tatălui? În această rugăciune oare nu există chiar conștiința că a fost părăsit? Cuvintele pe care Isus le adresează Tatălui sunt începutul Psalmului 22, în care Psalmistul îi manifestă lui Dumnezeu tensiunea dintre faptul de a se simți lăsat singur și con-

știința sigură a prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului său. Psalmistul se roagă: „Dumnezeu meu, strig ziua și tu nu-mi răspunzi, și noaptea și nu am liniște. Iar tu ești Cel Sfânt și locuiești în mijlocul laudelor lui Israel” (v. 3-4). Psalmistul vorbește de „strigăt” pentru a exprima toată suferința rugăciunii sale în fața lui Dumnezeu aparent absent: în momentul de angoasă rugăciunea devine un strigăt.

Și acest lucru se întâmplă și în raportul nostru cu Domnul: în fața situațiilor cele mai dificile

și dureroase, atunci când pare că Dumnezeu nu aude, nu trebuie să ne temem să-i încredințăm Lui toată greutatea pe care o purtăm în inima noastră, nu trebuie să ne fie frică să-i strigăm Lui suferința noastră, trebuie să fim convinși că Dumnezeu este aproape, chiar dacă aparent tace.

Este important să înțelegem că rugăciunea lui Isus nu este strigătul celui care merge în întâmpinarea morții cu disperare și nici nu este strigătul celui care știe că este părăsit. În această rugăciune a lui Isus sunt cuprinse încrederea extremă și abandonarea în mâinile lui Dumnezeu, chiar și atunci când pare absent, chiar și atunci când pare să rămână în tăcere, urmând un plan pentru noi.

Și noi ne aflăm mereu și din nou în fața „prezentului” suferinței, al tăcerii lui Dumnezeu – exprimăm asta de atâtea ori în rugăciunea noastră – dar ne aflăm și în fața „prezentului” învierii, al răspunsului lui Dumnezeu care a luat asupra Sa suferințele noastre, pentru a le duce împreună cu noi și a ne da speranța fermă că vor fi învinse. În rugăciune ducem la Dumnezeu crucile noastre zilnice, având certitudinea că El este prezent și ne ascultă.

PR. PETRU BLAJ

TATĂLUI CERULUI

În bunătatea-ți nesfârșită
Tu Doamne ai binevoit
Ca să lungеști a noastră viață
Să ajungem anul nou dorit

Îți mulțumim Ceresc Părinte
Pentru acest an ce ni l-ai dat
Și toți jurăm pentru vecie
Că-ți vom sluji neîncetat.

În acest an noi propunem
Ca toți să fim mai veghetori
Și-n împlinirea legii sfinte
Mereu să fim stăruitori.

Să nu Te pierdem din vedere
Neconținut să Te iubim
Și-n orice clipă-a vieții noastre
Uniți cu Tine să fim.

Și dacă-apoi la încercare
Tu ne vei pune-n acest an
Vom căuta s-avem răbdare
Să-nvingem duhul cel viclean.

Căci fără cruce știm prea bine
Noi nu putem să te urmăm
Și-n viața cea de veci la Tine
Noi nu putem ca sa intrăm.

În fine, Doamne, de Ți-i voia
Ca-n acest an noi să murim
Voinței Tale ne supunem
În harul Tău numai să fim.

Căci viața cea fără de moarte
Nu se găsește pe pământ
Și-adevărata fericire
E sus la Tine-n cerul sfânt.

ANTAL IOSIF

PROGRAMUL LITURGIC

PENTRU SĂPTĂMÂNA MARE ȘI SFINTELE PAȘTI

☐ **Duminica Floriilor**, sfintele Liturghii se vor celebra la orele: **8.30, 11.00** (vom sfinți ramurile la grotă din curtea bisericii) și **17.30** Calea Sfintei Cruci urmată de Sfânta Liturghie.

☐ **Luni din Săptămâna Sfântă**, sfintele Liturghii se vor celebra la orele **7.00 și 18.30**.

☐ **Marți din Săptămâna Sfântă**, sfintele Liturghii se vor celebra la orele: **7.00 și 18.30**.

☐ **Miercuri din Săptămâna Sfântă**, sfânta Liturghie se va celebra la ora **7.00 și la 18.30** va fi Calea Sfintei Cruci împreună cu sfânta Liturghie. Începând cu ora 9.00 vom vizita bolnavii pe care îi veți anunța pentru Sfințele Paști.

☐ **Joia Sfântă (Cina Domnului)**, sfânta Liturghie se va celebra numai seara la ora **18.30**.

Programul de adorație din Joia Mare este:

- între orele: 20.00-21.00 susținută de copii
- între orele: 21.00-22.00 susținută de Surorile din Congregația „Misionarele Patimii lui Isus”, fecioarele consacrate și

persoanele din Institutul secular „Sfânta Tereza a Pruncului Isus.

- între orele: 22.00-23.00 susținută de tineri
  - între orele: 23.00-24.00 cu participarea tuturor credincioșilor.
- După ora 24.00 și tot timpul zilei de Vinerea Mare, adorația va fi particulară.

☐ **Vinerea Sfântă, Celebrarea Patimii și morții lui Isus** împreună cu adorarea crucii vor începe la ora: **18,30**.

☐ **Sâmbăta Sfântă**, ceremoniile pregătitoare Învierii Domnului și sfânta Liturghie va fi la ora **22.00**

☐ **Duminica Învierii**, sfintele Liturghii vor fi la orele: 9.00, 11.00 și 18.00.

☐ **Luni, a II-a zi a Sfințelor Paști**, sfintele Liturghii vor fi la orele: **8.30, 11.00 și 18,00**.

☐ **Marți, a III-a zi a Sfințelor Paști**, sfintele Liturghii vor fi la orele: **8.30 și 11.00**.

☐ **Colectele din Noaptea Învierii și din ziua Paștelui sunt pentru Seminariile noastre din Iași, Bacău și Roman.**

CUVÂNT DE MULȚUMIRE

La sfârșitul misiunilor populare vrem să aducem mulțumire pentru aceste zile pline de har, trăite de întreaga comunitate din satul nostru, lui Dumnezeu, Sfintei Familii de la Nazaret care a înfruntat foamea, setea, prigoana, durerea și suferința înaintea noastră pentru ca și noi, atunci când vom experimenta toate acestea, să privim țință la ei și să nu ne părăsim calea pe care Isus a stropit-o cu însăși sângele său.

Mulțumim și PS Aurel Percă, care a celebrat Liturghia de încheiere, prezența Preasfinției sale ne umple sufletul de bucurie. Suntem recunoscători, părintelui predicator Cornel Cadar, pentru deschiderea sa față de lumina Duhului Sfânt, reușind astfel prin predicile și învățăturile sale să ne ajute să refacem vasul familiilor noastre, vasul credinței și al speranței tinerilor, vasul ascultării și al iubirii copiilor. Părintele ne-a învățat cum să învingem lupta cu ispitele, pentru a ne mântui; cum să trăim ca oameni în această societate; cum să-l iubim mai mult pe Dumnezeu și pe aproapele, pentru ca familia noastră să devină un colț de Paradis.

De asemenea mulțumim părintelui paroh Petru Blaj, părintelui vicar Mihai-Gabriel Balint care au făcut posibil să avem misiunile populare în comunitatea noastră și mulțumim tuturor care ne-au ajutat să ne înalțăm sufletește și să ne încercăm spiritual!!!

ELENA RĂILEANU

LA UMBRA CRUCII

La umbra crucii, Tale Doamne, o duc pe-a mea mult mai ușoară, sperând la cât mai multe toamne în viața mea ce, grabnic, zboară.

Nutresc în sufletu-mi trudit boabe de ales mărgăritar în care, veșnic, am găsit iubirea Ta și sacru-ți har.

La umbra crucii, lupt de zor ca să înving cei rău în viață, căci fără dânsa-s călător dezorientat fără speranță.

Și-apoi, sunt sigur că o urc mult mai ușor, sus pe Calvar, prin grohotiș și veșnic smârc, când sunt cuprins de-al Tău har.

NĂZĂREL LUCACI

SCRISOARE DE LA ISUS

Îți trimit această mică scrisoare prin unul din ucenicii mei. Vreau să-ți spun cât de mult te iubesc, că mă interesează soarta ta și aș dori să comunicăm.

Azi dimineață, când te-ai sculat, eram lângă tine, lângă patul tău, în lumina minunatului meu răsărit, care a inundat odaia. Speram că-mi vei spune: „Buna dimineața”, dar n-ai făcut-o. M-am gândit că poate era prea devreme și nu m-ai observat. Ți-am sărutat fața cu suflul dimineții. Am revărsat asupra ta mireasma dulce și parfumată a florilor. Ți-am fredonat o melodie de dragoste prin ciripitul păsărilor. Ai trecut pe lângă grăbind pasul.

Mai târziu te-am privit mergând și discutând aprins cu vecinii și prietenii. Ah! Cât aș fi dorit să schimb câteva cuvinte cu mine!

M-am apropiat și am sperat că-mi vei vorbi! Ai trecut pe lângă mine fără să mă bagi în seamă. După amiază, ți-am trimis o ploaie înviorătoare, și te-am strălucit prin fiecare picătură. Am strigat din cer cu glas de tunet. Apoi ți-am pictat un curcubeu fermecător în mijlocul norilor mei aurii. Dar nu m-ai văzut.

Seara la sfârșitul zilei, ți-am trimis un apus de soare minunat apoi ți-am făcut cu ochiul de milioane de ori prin stelele mele strălucitoare, sperând că mă vei

vedea și-mi vei face și tu cu ochiul. Am rămas înșelat și de data asta. În sfârșit, noaptea la culcare am revărsat lumina lumii pe fața ta ca să-ți amintesc că nu te-am uitat. Am sperat că măcar acum ai să-mi vorbești, înainte de culcare. Nu mi-ai zis nici un cuvânt. M-a durut mult lucrul acesta și totuși am continuat să stau de veghe la căpătâiul tău, sperând că măcar a doua zi vei observa prezența mea.

Tot astfel în fiecare zi am continuat să mă descopăr prin tot felul de căi, nădăjduind că vei dori să fiu păstorul tău.

Eu pot să-ți port de grijă ca nimeni altul. Eu sunt păstorul cel bun care și-a dat viața pentru oile sale. Eu am venit pentru ca oile mele să aibă viață din belșug.

Dragostea mea pentru tine este mai adâncă decât marea și mai înaltă decât cerul, te iubesc cu iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea mea. Vreau să mi te dăruiești și am atâtea să-ți împărtășesc.

Pentru binele tău te rog să-mi răspunzi! Iată eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu mine.

Al tău prieten care te iubește
Isus Cristos.

ADAPTAT DE PR. MIHAI-GABRIEL BALINT

POSTUL PAȘTELUI

Postul Mare este timpul în care ne apropiem mai mult de Isus Cristos, medităm Calea Crucii pe care a străbătut-o Isus până pe Calvar, aprofundăm semnificația acestei suferințe și mai ales conștientizăm tot mai mult la nivel personal cât de mult ne iubește Dumnezeu! Este un timp de așteptare, de speranță, întrucât știm că după imensa suferință și după moarte vine momentul glorios al învierii și al înălțării la cer, bucuria cea mai mare a creștinului. Postul Mare este și perioada propice pentru fiecare creștin, de a-și îndrepta tot mai mult privirea spre Isus răstignit pe cruce, de a-și uni suferințele proprii cu cele ale lui Isus, căutând consolare, pace și reconciliere în brațele sale care sunt mereu deschise.

În aceste momente în care aprofundăm relația noastră cu Dumnezeu prin meditarea suferințelor fiului său pe cruce, suntem invitați să oferim cât mai multe sacrificii și rugăciuni înspre ispășirea păcatelor noastre, și mai ales suntem chemați să eliminăm orice fel de bariere care ne-ar putea îndepărta de Isus. Dintre toate acestea, cel

mai important este să eliminăm distanța care ne separă de Dumnezeu și deci, să începem să construim acest raport, această armonie dintre noi și Dumnezeu. Bariera cea mai mare nu este întocmai păcatul, ci lipsa rugăciunii, lipsa privirii noastre către Dumnezeu cel dătător de viață și împăcare. Postul Mare este și timpul în care să facem pace cu noi înșine, cu cel de lângă noi, și cu Dumnezeu.

Pacea, oh, da! Cât este de importantă pacea pentru sufletele noastre... ea permite ca harul lui Dumnezeu să lucreze în noi și prin acesta să săvârșim fapte bune, plăcute Domnului.

Observăm că timpul pe care am ajuns să îl trăim este unul de agitație, de stres, de neliniște care de multe ori duce la pierderea echilibrului nostru spiritual și uneori la îndepărtarea de Dumnezeu. În aceste momente suntem invitați să nu ne pierdem pacea, ci să ne îndreptăm privirea spre Isus Răstignit în brațele căruia găsim mereu refugiu și ajutor.

Jacques Philippe, părinte și director spiritual al secolului al XX-lea spune că una dintre strategiile cele mai des folosite de cel rău pentru a îndepărta un suflet de Dumnezeu, este de a încerca să-l facă să-și piardă pacea interioară deoarece știe că Dumnezeu locuiește în pace și în pace el înfăptuiește lucruri mărețe. În același sens Sfântul Francisc de Sales (1567-1622) afirmă: „Toate gândurile care ne aduc neliniștea și agitația sufletului nu vin în nici un caz de la Dumnezeu, care este Principele Păcii. Sunt ispite ale dușmanului și de aceea trebuie să le respingem și să nu ținem cont de ele. Trebuie să trăim netulburați în toate și peste tot.”

Să încercăm, deci, în toate să păstrăm inima noastră în pace și armonie, să avem intenții bune și să fim mereu aproape de Dumnezeu, așa cum ne îndeamnă și Sf. Augustin: „Ne-ai făcut pentru

tine, Doamne, și inima noastră este neliniștită până nu se va odihni în Tine”.

Postul Mare este și timpul în care reflectăm asupra greșelilor noastre, însă trebuie să știm cum să ne privim pe noi înșine atunci când nu am fost pe placul lui Dumnezeu. Căderile noastre, imperfecțiunile noastre, imaginea propriei mizerii nu trebuie să ne ducă la disperare, ci la o mai mare încredere în milostivirea și iertarea Domnului.

Francisc Maria Iacob Libermann (1802-1852, evreu convertit) spune: „Aș vrea să te dojenesc foarte tare deoarece ai așa puțină încredere în Domnul nostru.

Nu trebuie să-ți fie teamă de El, ar însemna să-i aduci o mare jignire, lui care este atât de bun, atât de blând, atât de iubitor, plin de tandrețe și milostivire față de noi. Poți să stai în fața lui acoperit de confuzie din cauza sărăciei și a josniciei tale; dar această confuzie trebuie să fie aceea a fiului risipitor după întoarcerea sa, încrezătoare și plină de tandrețe.[...] Și în sfârșit, cu cât incapacitățile noastre sunt mai mari, cu atât bucuria și fericirea noastră trebuie să fie mari, deoarece dependența noastră de Dumnezeu devine mai necesară. Astfel, deci, dragul meu, nu te mai neliniști dacă te simți slab; dimpotrivă, bucură-te, căci Dumnezeu va fi FORȚA ta”.

Sunt momente când am vrea să fim infailibili, să nu greșim deloc, dar acolo se află mult orgoliu și teama de a fi judecați de ceilalți. Dumnezeu este tată bun și milostiv care cunoaște infirmitățile copiilor săi, limitele judecăților noastre. El ne cere bunăvoință, intenție dreaptă, dar în nici un caz nu ne cere să fim infailibili și ca toate deciziile să fie perfecte. În plus dacă toate deciziile ar fi perfecte, fără îndoială ar fi mai mult rău, pentru că ne-am considera repede supraoameni.

ANA PETRINA

REȚETA SUCCESULUI

Dacă vrei să ai succes, în viață, fără regres, ia rețeta de mai jos c-o să-ți fie de folos:

Pui în inima-ți dorită de a fi în pace iubită șapte grame de tăcere, voință după plăcere, mult mai multă-nțelepciune, de se poate, două glume, fără gram de ironie, dar cu tact și veselie.

Dup-aceea, pui ușor în loc de piper, umor, bucurie, umilință, cutezanță și credință, multă muncă și răbdare, calmitate și iertare, și te lași în armonie fără pic de gălăgie.

Dacă vezi că nu dospește, după placul tău firește, picuri-un gram de respect după bun simț și prospect, pune-un strop de bunătațe, le amestecă pe toate și atunci, în mod precis, vei atinge al tău vis.

NĂZĂREL LUCACI

SPERANȚA ÎN SUFERINȚĂ

Speranța este esențială pentru a ne menține mintea sănătoasă, chiar și cel necredincios are nevoie de speranță.

Tinerii fără serviciu speră că vor găsi un loc de muncă, turistul rătăcit speră să găsească drumul înapoi, cel care a pierdut de mai multe ori în viață speră că vor veni timpuri mai bune pentru a recupera ceea ce a pierdut, cel ce suferă speră că va veni timpul în care să fie alinat.

Fără speranță viața nu are sens și duce la moarte. Dacă tot ce visăm e doar amăgire dar sperăm că într-o zi va deveni o realitate, de fiecare dată când suferim cu adevărat simțim tristețea în suflet și un cuțit în rană, dar totuși sperăm că se va putea schimba ceva, ca lucrurile nu pot rămâne așa.

Tristețea vine din interiorul nostru, deoarece toate problemele sunt provocate din cauza lipsei de comunicare. Nu mai avem timp să stăm, să comunicăm, să ne spunem sentimentele, trăirile și ofturile noastre, dar încă mai avem puterea de a spera că „Mâine” lumea va fi mai bună, mai prietenoasă și mai deschisă.

De multe ori ne lăsăm amăgiți de lucruri trecătoare, lucruri care de prea multe ori ne-a făcut

să suferim dar totuși sperăm ca ceva se va schimba. Visăm că în viitor vom deveni persoane mai respectate, mai înțelese și mai apreciate.

Important e să nu ne descurajăm și să încercăm să mergem mai departe acolo unde visăm și sperăm că totul are un final fericit.

Cauzele suferinței sunt mult prea multe încât uneori nu reușim să le înțelegem dar totuși avem mereu un strop de speranță care ne dă puterea de a nu ne da bătăuți. Nu știm de ce ne doare așa de tare, de ce suferim atât de mult, poate de abandonarea și uitarea celor din jur, dar trebuie să avem speranța că va veni o vreme care să ne ajute să mergem pe drumul cel bun și nu ne vom mai putea întoarce niciodată.

Trebuie să nu ne îndoim de faptul că Dumnezeu va avea milă de noi și va pune capăt suferinței prin care trecem și ne va lăsa să ne bucurăm de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Suferința este cea mai grea și cel mai apăsător lucru, pe care îl putem trăi dar speranța ne aduce mereu sentimentele de bucurie de care avem atâta nevoie.

ELENA DASCĂLU

UN ALTFEL DE POST

Renunță la a-i mai judeca pe alții:

– descoperă-l pe Cristos care trăiește în ei!

Renunță la a mai spune cuvinte care rănesc:

– umple-te de cuvinte care vindecă!

Renunță la a mai fi nemulțumit:

– umple-te de recunoștință!

Ține post de nervi:

– umple-te cu răbdare!

Ține post de pesimism:

– umple-te cu speranță!

Ține post de preocupări inutile:

– umple-te de încredere în
Domnul!

Renunță la a te mai plânge:

– umple-te de respect pentru
acea minune care este viața!

*Renunță la a-i mai stresa
pe alții:*

– umple-te de o rugăciune
neîncetată!

Renunță la a mai fi acru:

– umple-te de bunătate!

Renunță la a-ți da importanță:

– umple-te de compasiune pentru ceilalți!

Renunță la teama pentru lucrurile tale:

– umple-i pe ceilalți de darul tău!

Renunță la a mai fi descurajat:

– umple-te de entuziasmul credinței!

Ține post de tot ceea ce te separă de Isus:

– umple-te de tot ce te apropie de El!

MAME MILOSTIVE CREȘTINE

Domnul alege întotdeauna, pentru a realiza planurile sale, instrumente umile și simple. Este minunata fantezie a spiritului fondatoarei maica Maria Margherita Lazzari a Congregației „Surorile Misionare ale Pătimirii lui Isus” care, cu simplitatea, umilința și generoasa sa dedicație apostolică, a dorit înființarea ramurei „Uniunii Mamelor Milostive Creștine”. Această mișcare este alcătuită din soții și mame care doresc să «consoleze Inima lui Dumnezeu», să dăruiască Bisericii vocații sfinte și societății creștini catolici virtuoși, descoperitori ai planului lui Dumnezeu.

Sunt mame chemate la o viață interioară profundă, suferindă și fericită în același timp. Ele descoperă lumii puterea constructivă și consolantă a Căsătoriei creștine, sacrament de iubire și fidelitate, cale și experiență de sfințenie.

Model și perfectă însoțitoare este Preasfânta Fecioară Maria

care ascultând cuvântul lui Dumnezeu, în viața cotidiană de iubire, în preajma Fiului său, în mijlocire milostivă pentru nevoile omenirii la Domnul, a dat măturie și a susținut excelent, noul mod de a fi soție și mamă. Astfel a fost descoperită fiecărei mame atinsă de har posibilitatea unei maternități ecleziale.

Maica Maria
Margherita
Lazzari

Activitatea apostolică a uniunii este aceea de ascultare și cunoaștere a Sfintei Scripturi; adorație Euharistică zilnică (ora de veghe); lecturarea documentelor Magisteriului Bisericii; susținere prin rugăciune și încurajarea copiilor și tinerilor la vocația sacerdotală și religioasă; promovarea prin exemplul bun a Căsătoriei creștine; trăirea iubirii prin acte de caritate față de semenii în nevoie.

În Dieceza de Iași primul membru a depus adeviziune la această uniune în anul 2010, apoi Preasfințitul Petru Gherghel, episcop de Iași la cererea sorie Elisabetta Barolo ne-a acordat

Aprobarea Episcopală pe data de 10 aprilie 2011.

Părintele paroh Blaj Petru, încă de la început, ne-a susținut și încurajat de a face cunoscută această frumoasă misiune.

După o perioadă de pregătire, de întâlniri și meditații pe care ni le-a făcut părintele profesor Alois Bulai, pe data de 28 decembrie 2011, în comunitatea noastră, a avut loc adeziune a 14 mame. Aceasta celebrare a fost prezidată de Mons. Alois Fechet, care le-a felicitat și le-a spus să fie statornice în misiunea lor. Luni, 9 aprilie 2012, a doua zi de Paște, un alt grup de mame, vor depune adeziunea în biserica noastră.

Dorim să împărtășim tuturor bucuria, este foarte benefic și încurajator să facem parte dintr-un grup de rugăciune, să avem ca și model o femeie atât de curajoasă și umilă în același timp, așa cum a fost fondatoarea noastră, maica Margherita.

SR. ELISABETA

DEDICAȚIE MAMEI

Pe lângă mine lumea e bună
Și puțin rea,
La fel e și în Italia
Tu-mi zici să fiu mereu cuminte
Să nu mă joc cu cei
fără de minte.

De dor pentru copiii tăi ce-i ai
Ți-ai da și viața
Ca ei să ajungă în rai
Deși noi te mai supărăm
Încet, încet noi ne împăcăm.

Mami, te iubim
Alături de tine noi ne regăsim
Zi de zi noi ne gândim
Ce e de făcut, cum să trăim
Și te iubim.

**DIANA ANTONELA HORLESCU
(12 ANI)**

CE ESTE DUMNEZEU PENTRU NOI?

Tată – ne este nouă Dumnezeu căci ne numește fii lui.

Prieten – căci Domnul spune „Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc”.

Stăpân – căci ne-a răscumpărat cu preț de sânge: „căci jugul meu este bun și povara mea este ușoară”.

Pâine a vieții veșnice – căci el a zis: „Acesta este trupul meu care se dă pentru noi”.

Doctor – pentru sufletele noastre căci el: „Veniți și vă voi vindeca”.

Odihnă – căci el a zis: „Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi da odihnă”.

Învățător – Eu sunt „calea, adevărul și viața” căci el ne învață ce este bine.

Păstor – „ Eu sunt păstorul cel bun”. Păstorul cel bun are grijă de oile sale.

Ușa împărăției cerești – Eu sunt ușa „de va intra cineva prin mine se va mântui”.

Mântuitor și Răscumpărător – ne este nouă Isus, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.

Darnic și bun – căci toate sunt ale sale și dă tuturor din belșug „Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide”.

Acum vom continua cu o pildă: Se povestește că un om avea doi fi; unul devenise bogat iar altul rămase sărac.

Cel bogat nu se îndura să dea ceva unui sărac, dar nici pe fratele său nu-l ajuta. După moarte, sufletul bogatului ajunsese în iad. Aici tot timpul se căia și strigă că nu mai este egoist ca altădată.

Atunci lui Dumnezeu făcându-i-se milă de el trimise un înger care îi spuse: Bucură-te omule, că rugăciunile făcute pentru tine de fratele și soția ta au ajuns la Dumnezeu, și căința ta înseamnă că te-ai schimbat și Dumnezeu îți trimite un fir pe care dacă îl urci ajungi în rai.

Omul se cățără pe fir, dar deodată observă cum firul se subțiază. Când se uită în jos, o mulțime de păcătoși se urcară și ei pentru a ajunge în rai. Disperat omul începu să strige la ei și să-i împingă jos, iar firul se rupse.

El începu să-i explice îngerului cele întâmplate dar îngerul i-a spus că așa a făcut și pe pământ nu mai la dânsul s-a gândit. Mereu spui firul meu, după cum și pe pământ ai spus casa mea, pământul meu dar nu te-ai gândit că toate ți le-a dat Dumnezeu și le-ai făcut cu ajutorul lui. Și astfel bogatul nu scăpase de suferința veșnică.

Pentru a fi asemenea lui Dumnezeu trebuie să luptăm aici pe pământ, cu credință în El.

MONICA MĂRTINICĂ

MISTERUL PASCAL

Într-o reflecție, părintele Enrico Finotti spune că atunci când se vorbește despre Paște în mod normal se înțelege învierea lui Isus. Paștele este sărbătoarea lui Isus Înviat, cea mai mare sărbătoare a anului. Acest lucru este adevărat, dar este incomplet.

De fapt, misterul pascal conține două mișcări fundamentale, prezente în persoana Mântuitorului. O mișcare descendentă de umilire și moarte: Isus care pătimește și moare pe cruce și este înmormântat, și o mișcare ascendentă: Isus care învie și se înalță la cer. Acesta este misterul răscumpărării noastre: persoana Cuvântului întrupat, care pentru noi moare și învie.

În termenul Paște este conținut întregul plan al mântuirii, de la întrupare până la întoarcerea lui Cristos în glorie, chiar dacă în mod obișnuit Paște indică mai direct ceea ce este momentul central și culminant al răscumpărării, care este pătimirea, moartea și învierea Domnului.

Triduum paschal

Triduum paschal este solemnitățile Paștelui celebrată în trei zile, care au același grad de solemnități. Nu e vorba de trei

zile - joia, vinerea și sâmbăta sfântă - ca pregătire pentru solemnitățile Paștelui, așa cum se întâmplă în diferite *tridua* devoționale, care se stabilesc înaintea altor sărbători.

Și mai precis:

- *Vinerea Sfântă*: celebrează glorioasa Pătimire și Moarte a Domnului;

- *Sâmbăta Sfântă*: celebrează înmormântarea Domnului, coborârea lui la cei morți și așteptarea învierii;

- *Duminică Învierii*: celebrează învierea Domnului.

Deci, solemnitățile anuale a Paștelui este o excepție față de

toate celelalte solemnități și sărbători. Nu se rezolvă în spațiul de o zi, ci se extinde în trei zile distincte, dar egale în solemnitate.

A celebra Paștele pentru creștinul angajat și pentru orice comunitate locală, va însemna a participa la riturile din seara de Joia Sfântă, din după-amiaza de Vinerea Sfântă și la Veghea pascală în noaptea sfântă. Sunt trei rituri solemne și venerabile care condensează plinătatea a ceea ce Biserica intenționează să celebreze la Paște.

Celebrarea din *Joia Sfântă* este ca un grandios *portal de intrare în cele trei zile sfinte*. De fapt, Joia Sfântă este ultima zi din Postul Mare, însă, seara, se intră, prin Euharistie „*în Cina Domnului*”, *în sacrul Triduum paschale*.

Aceste trei rituri trebuie să fie integrate cu rugăciunea personală, pocăință, post, reflecție și primirea sacramentelor, îndeosebi Reconcilierea sacramentală și Împărtășania euharistică. Dacă este celebrat cu credință vie și dacă este pregătit cu grijă, acest *Triduum* înalță mult viața creștină a parohiei și a fiecărui credincios. Astfel se deschide timpul pascal, care este „*timpul cel mai mare*” dintre timpurile liturgice, în care cu adevărat „*strălucește soarele de Paște*”.

LANSAREA SITULUI PAROHIAL

Zilele acestea am trăit un eveniment deosebit pentru comunitatea noastră și pentru cei interesați: lansarea on-line a sitului www.parohiabutea.ro în spațiul virtual al internetului.

Vrem ca această pagină de internet să țină legătura între comunitate și cei plecați în diferite țări la muncă sau cu alt interes.

Un sit parohial înseamnă o pagină cu date, informații, imagini, despre comunitatea parohială. Un sit este un mijloc de comunicare socială care poate face mult bine, oferă și posibilitatea de a îndrepta gândurile spre cele spirituale.

Situl nostru parohial în afară de datele istorice, prezentarea comunității și a bisericii, listele cu foști preoți care au lucrat în comunitate, preoții și surorile care s-au născut în Butea; pagina de internet mai cuprinde felul cum suntem organizați, gânduri și reflecții spirituale.

Vă așteptăm să ne vizitați și să ne ajutați să facem situl parohial cât mai atractiv și folositor.

WWW.PAROHIBUTEA.RO

UNIVERSURI PARALELE

Astronomia este un domeniu pe cât de puțin cunoscut de unii dintre noi, pe atât este de interesant-cel puțin pentru mine.

De peste o sută de ani de când au reușit să construiască un aparat de zbor, oamenii speră la tot mai mult și nu în zadar. Au construit aparate de zbor tot mai sofisticate cu care s-au înălțat tot mai mult și au zburat cu viteză tot mai mare. În anul 1969 se pare că au ajuns pe lună. De peste o jumătate de secol speră că într-o zi vom călători pe alte planete din sistemul nostru solar sau chiar mai departe. În urma cu câteva luni au descoperit spun unii oameni de știință o planetă foarte asemănătoare cu a noastră într-o altă galaxie. După ce au calculat distanța dintre Pământ și acea planetă, au constatat că dacă ar reuși să construiască un aparat de zbor care s-ar deplasa cu viteza luminii (300.000 Km/s), în numai șaiszeci de mii de ani am putea ajunge pe acea planetă. Dacă se concretizează acest lucru mă gândesc poate îmi voi petrece și eu un week-end acolo dacă nu-i prea scumpă călătoria dus - întors. Până atunci mai caut oferte în Universul (din

perspectiva einsteiniană) patru dimensional sau într-un univers zece dimensional sau unsprezece dimensional așa cum le numesc unii cercetători de la Universitatea Harvard – SUA.

Citeam undeva pe un mare fizician – Mickio Kaku - care a spus că nu este exclus să existe un număr infinit de universuri paralele, în care trăiesc civilizații. Îmi amintesc când Papa Ioan Paul II-lea, întrebat fiind dacă există oameni pe alte planete a răspuns: „Nu suntem singuri în Univers”, nu a folosit pluralul „universuri”.

Un mare fizician – Alan Guth a spus că sigur există universuri paralele cu al nostru și sunt foarte aproape de universul nostru. Cred în teoria lui A. Guth. Într-o zi în urmă cu 3-4 ani am descoperit personal un alt univers într-adevăr foarte aproape de noi. Acest univers se află în localitatea Odorheiu-Secuiesc – Harghita. Am mai spus câteva în două articole despre acest loc. Pentru că tot mai mulți m-au întrebat despre acea mănăstire, voi face o sinteză referitoare la istoria interesantă a acelei congregații și obiectul ei de activitate: În urmă cu trei ani

revista „Lumina creștinului” scria în fiecare număr despre câte un preot care a fost arestat de securitatea comunistă și condamnat la ani grei de închisoare. Aproape în fiecare caz de preot arestat apărea și numele Ionela Cotoi (sora Ionela) în calitate de colaboratoare cu acei preoți condamnați. Această persoană, sora Ionela, a sfidat cu un curaj incredibil securitatea comunistă, miliția și tot ce a mai însemnat prostia comunistă. A fost amenințată, agresată, arestată și chiar judecată și condamnată de două ori la ani grei de închisoare. A executat doar 10 ani. Pare incredibil, dar este adevărat. În închisoare inițiază împreună cu colegele ei de celulă „Congregația Inimii Neprihănite”. Lanțurile, batjocura și lacătele închisorii au fost mult prea slabe pentru a-i putea înclui și mintea acestei măicuțe. Tot în închisoare compune poezii prin intermediul cărora o imploră pe Sfânta Maria s-o elibereze și pe ea și pe colegele ei de celulă. Aveau multă treabă. O imploră, de asemenea, pe Sfânta Maria să-i dăruiască o casă unde să poată strânge cât mai mulți copii orfani abandonați, etc. pentru a-i crește și educa cu credință în Dumnezeu.

După decembrie 1989 a primit mai mult decât o casă.

Casa Sfântul Iosif din Odorheiu Secuiesc este una dintre operele caritative principale ale congregației. În această casă sunt peste 140 de copii, fiecare cu povestea lui tristă, povești de viață pe care cele 12 măicuțe care se ocupă de ei, încearcă din toate puterile lor să-i facă să le uite oferindu-i-le tot ce pot. Mass-media a scris, vorbit și arătat imagini cu acei îngerași orfani sau abandonați de propriile familii. Tot mass-media ne-a arătat de multe ori imagini cu acei copilași care primeau dragostea și ocrotirea necesară din partea surorilor. Acele imagini au emoționat multă lume. Emoționant este și faptul că acei copii i se adresează sorei Emilia Trif (superioara casei) cu apelativul „mamă”. Cu siguranță își merită acest apelativ ținând cont de efortul imens depus de acea soră.

Statul român nu contribuie cu nimic pentru creșterea acestor copii orfani. Mănăstirea trăiește doar din donații. Cei care donează sume de bani, pun banii într-un plic alături de o scrisorică adresată în general Sfintei Maria (ocrotitoarea casei). Plicul ajunge pe altarul din capela mănăstirii. Seara copiii împreună cu măicuțele se roagă Sfântul Rozariu pentru intențiile scrise

în plic de donatori. Este o imagine copleșitoare când vezi niște îngerași de 4-5 ani cu rozariile cât ei, rugându-se cu multă evlavie. Chiar dacă sunt mici, toți copiii conștientizează că trăiesc din acele donații și... chiar ajung să studieze la diferite universități.

În acea mănăstire mi-a fost dat să văd și să aud multe imagini inedite. Atei care au mers acolo doar pentru a dona niște bani, astăzi au devenit buni creștini. O fetiță care trăiește în acea casă de la naștere, s-a deplasat doar cu ajutorul unui cărucior cu roțile până la vârsta de nouă ani. La acea vârstă ajutată și de un grup de medici italieni a început să meargă pe propriile picioare. Nu-mi ies din minte imaginile cu copii care pur și simplu se țineau de mâinile, fustele și picioarele măicuțelor ca niște boboțe de struguri de ciorchinele din care își trag seva. Multe, multe imagini mi-au fost date să văd în acea casă, dar mă rezum la atât din lipsă de spațiu.

Multe persoane simple, dar și personalități laice sau (și) înalte fețe bisericești, chiar și preasfințitul nostru episcop Petru Gherghel, probabil impresionate de tot ce se întâmplă în acea mănăstire, au vizitat-o.

Tot ce se întâmplă acolo mi-a lăsat impresia că acei copii și acele măicuțe trăiesc într-un alt univers diferit de cel în care trăim mulți dintre noi. În acel univers nu există violență, nu se înjură, nimeni nu urăște pe nimeni... Acolo se vorbește ca într-un convent, se ajută fiecare pe fiecare după puterea sa și se roagă zilnic Preacuratei Fecioare Maria să le trimită donatori fără de care acei copii abandonați, orfani nu s-ar descurca.

Dacă veți ajunge să vizitați acea mănăstire s-ar putea să constatați și dumneavoastră că marele fizician A. Guth a avut dreptate, când a spus că sunt universuri paralele cu al nostru și ele sunt foarte aproape de noi. (Oare fizicianul s-a referit la altfel de universuri formate din stele, quasarii, galaxii, etc?)

Trăim într-o lume a contrastelor. Cred că depinde de noi dacă vrem să punem umărul la așa-zisa „BING CRUNCH” (marea prăbușire) sau „BING BANG” (marea creație).

Dacă doriți să luați legătura cu cineva de la acea mănăstire o găsiți pe sora Claudia. Această soră nu este străină de Butea, este chiar o fiică a acestui sat.

RELIA VALENTIN

CE NE COMUNICĂ CULORILE ÎN VIAȚA NOASTRĂ?

Ne putem da seama că nu există viață pe pământ fără comunicare. Există mai multe forme ale comunicării: verbală, nonverbală, scrisă și alte tipologii.

Cred că mulți sunt în asentimentul meu când afirm că, noi butenii am avut privilegiul de a avea misiuni populare și de un predicator deosebit, pr. Cornel Cadar în prima lună a primăverii, dar și în Postul Mare. După o iarnă, care parcă ne înghețase aproape tot, predicile părintelui au venit ca un balsam al sufletului, ne-a trimis la meditații, la introspecții dar și la a lua hotărâri.

Fiecare om transmite ceva prin cuvânt, gesturi, mimică dar și prin paleta de culori pe care o folosește în îmbrăcăminte, obiectele cu care se înconjoară.

O serie de studii care stau la baza unor teste de personalitate evidențiază o anumită stare dispozițională pe care o avem în alegerea ordinii culorilor și putem vorbi de o comunicare cromatică.

• **Negrul** apare ca o negare a culorii, este folosit la ceremoniile de înmormântare, persoana se poate simți „fără noroc”, este

destul de folosit de persoanele în vârstă, mai ales în anotimpul rece, emanând chiar tristețe.

• **Griul**, fiind un amestec dintre alb și negru, este neutru, persoana poate da dovadă de neimplicare sau de mascare a interesului pentru un anumit lucru.

• **Albastrul**, poate să relaxeze sistemul nervos, arată calmul unei persoane, unitatea, grija și afecțiunea din profunzimea sentimentelor.

• **Verdele**, te trimite la natură, la nevoia de îmbunătățire a ceva ce face parte din viața noastră. Persoana care folosește această culoare are un nivel înalt al stimei de sine prin nevoia sau dorința de posesie / dominare, constanță și fermitate.

• **Roșul** denotă activismul persoanei, o latură agresiv-ofensivă din vitalitatea ei. Presiunea sângelui este asociată cu aspecte ale dorinței, dominației.

• **Galbenul** este un simbol al inspirației care arată spontaneitatea sau originalitatea unei persoane, care este lipsită de inhibiții, conducând la un sentiment de fericire și dorința de schimbare.

MIDRAȘUL POVESTIRII LUI NOE CÂND PLANTA VIA (*Gen 9,20-25*)

• **Cafeniu/maro**, care rezultă dintr-un amestec de roșu și galben, are câte ceva din ambele culori și arată rădăcinile unei persoane, securitatea familiei și a căminului acesteia. Această culoare cere nevoia de confort și este centrată pe corp.

• **Violetul** – combinație dintre roșu și albastru - amestecă impulsivitatea și competitivitatea roșului cu sentimentul predării gentile pe care îl induce albastrul. Uneori este văzut cu diferite înțelesuri mistice, dar și ca un sentiment de insecuritate sau vulnerabilitate, apărând nevoia de aprobare a celor din jur în acțiunile întreprinse de persoana în cauză.

Apariția primăverii, a căldurii, parcă ne determină să folosim o gamă de culori variată, care să ne creeze sentimente de bucurie, optimism. Pe lângă imagine exterioară trebuie să avem grijă și de culorile sufletului. Timpul Postului Mare ne oferă șansa de a ne debarasa de culorile închise ale păcatului și a îmbrăca haina de sărbătoare în zilele de Paști, pentru a fi pregătiți să pătrundă lumina învierii în fiecare dintre noi.

Sărbători fericite!

MONICA PETRIȘOR

Pe când Noe planta via, a venit diavolul și l-a întrebat:

– Ce faci?

– Ce să fac, plantez via.

– Da pentru ce plantezi via?

– Pentru că via face struguri și din struguri se face vin care îl înveselește pe Dumnezeu și pe oameni.

Și diavolul i-a cerut să-i îngăduie să-l ajute. Și cum plantau, diavolul a plecat și s-a întors cu patru animale: un miel, o vulpe, un țap și un porc. Diavolul a sacrificat animalele și sângele lor l-a turnat la rădăcina viei. Și Noe l-a întrebat pe diavol:

– Ce faci?

Diavolul i-a răspuns:

– Omul după ce bea primul pahar va fi blând ca un miel. După al doilea pahar va fi șiret ca o vulpe. După al treilea pahar va fi încăpățânat ca un țap. După al patrulea sau după mai multe va fi ca un porc.

Alcoolul este un drog în stare lichidă, al cărui consum conduce în timp la dependența fizică și psihică.

REPLICILE COPIILOR...

MAI BUNE DECÂT BANCURILE

Ce este răscoala? Răscoala înseamnă, când părinții noștri nu găsesc bani și atunci răscolesc ca să găsească. (8 ani)

Ce este economia? Economie înseamnă să nu mai cheltuim din salariu, ca să-l punem la bancă. Cheltuim numai din ciubucul, care ni-l dă șeful. (7 ani)

Ce este tristețea? Tristețe înseamnă când un om vine la altul și bea mult. (7 ani)

De ce se bat potcoave cailor? La cal se pune potcoave, să nu cadă calul pe spate, atunci când

pune frâna, calul se înțepenește în potcoave. (9 ani)

La cal se pune potcoave ca să tropăie pe strada, că dacă nu tropăiește nu e cal. (7 ani)

Ce înseamnă cuvântul „modern”? Modern e când vezi ceva frumos și e scump și n-ai bani. (7 ani)

La ce folosește steagul? Steagul folosește, ca atunci când veneau turcii peste noi, ei nu știau peste ce țară veneau și atunci noi le arătam steagul și după aia ei știau. (7 ani)

De ce ne spălăm cu săpun? Noi ne spălăm, ca să dăm săpun în ochi la microbi. (5 ani)

Ce sunt microbii? Microbii intră înăuntru la om și acolo lasă fel de fel de murdării, că ei sunt murdari pe picioare și îl îmbolnăvește pe om. (7 ani)

De ce găina nu zboară pe sus, ca celelalte păsări? Pentru că-i e frică să nu scape oul, când îi vine să-l facă. (10 ani)

Chiar nu se poate învăța fără note la școală? Profesorii nu renunță la note în școală, pentru că s-ar lipsi de plăcerea pe care o au când unii elevi îi imploră să nu-i lase corijenți. (12 ani)

.....
Continuare din pag. 23:

Dependența de alcool include patru simptome:

1. Nevoia incontrollabilă de a consuma alcool;

2. Incapacitatea de a se limita la un singur pahar de băutură la o ocazie deosebită;

3. Simptome provocate de abținerea de la alcool, ca de exemplu: amețeli, greață, tremurături și transpirație abundentă;

4. Toleranța – nevoia de a crește cantitatea de alcool consumată pentru a-i simți efectele.

ADAPTAT DE PR. MIHAI-GABRIEL BALINT

□ *Somon este bun pentru durerea de gât.* Acizii grași omega 3 sunt cruciali pentru menținerea unui sistem imunitar puternic, care să te ferească de dureri în gât și inflamații cronice. În cadrul unui studiu s-a observat că 60% dintre participanți au simțit o ameliorare a durerii după ce au mâncat mai mult pește și au luat și suplimente de ulei de peste timp de 3 luni.

Efectul a fost atât de puternic încât durerea unora a trecut cu totul. În afara de somon, este indicat și tonul, păstrăvul, macroul și sardinele.

□ *Cireșele sunt bune în caz de artrită.* Cireșele, precum și fructele de pădure, conțin mulți antioxidanți numiți antocianine, un compus-cheie care ajută la reducerea durerii. Participanții la un studiu, care au mâncat 45 de cireșe mari zilnic, timp de 28 de zile, au declarat că se simt în mod evident mai bine.

Cercetătorii au concluzionat că efectele antocianinei sunt clare mai ales în cazul artritei, dar și simptomele diabetului pot fi resimțite mai ușor.

□ *Cafea este bună pentru durerea de după un antrenament fizic.* Dacă te-ai întrebat vreodată de ce unele pastile pentru durere conțin cafeina, este datorită faptului că aceasta are

un efect uimitor de calmare a durerii. Cercetătorii au descoperit că pacienții care beau două cani de cafea înainte de antrenamentul fizic resimt apoi o durere cu până la 50 de procente mai mică față de cei care nu au acest obicei.

Cafeina mai este bună și pentru a-ți oferi mai multă energie înainte de antrenament, potrivit experților.

□ *Salvia este bună pentru durerea în gât.* Salvia este folosită pentru extrem de multe probleme de sănătate, de la durerea de amigdale, ulceratii la nivelul cavității bucale, probleme de memorie, până la simptome ale menopauzei.

Ea este utilă și pentru durerea de gât, conținând un acid care este absorbit de corp și are rol antiinflamator. Evită să bei ceaiul fierbinte, căci aceasta va irita mai rău gâtul. Salvia poate fi presărată și peste felurile preferate de mâncare.

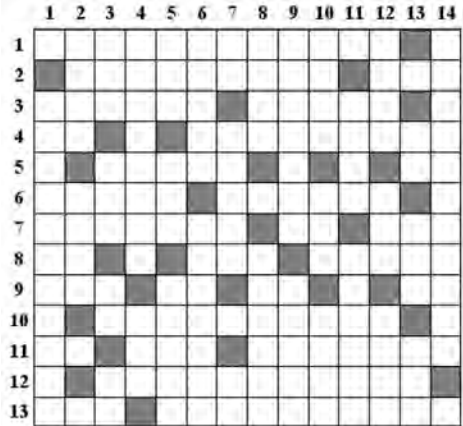
REDAȚIA

Dezlegarea rebusului MIELUL FĂRĂ PATĂ din numărul trecut: 1) MÂNTUITORUL – P. 2) ALAI – S – MERCUR. 3) G – STAUL – GAURI. 4) NUCI – SADE – ALN. 5) IMUNE – SU – A – AC. 6) FATIMA – MAGI – I. 7) I – P – ALUNE – CIP. 8) CORINT – E – LUME. 9) AHUMUI – ZEU – PP. 10) TON BETLEEM – AA. 11) TCRL – AU – IARC. 12) SEUA – IU – MNUAI. 13) RASCUMPARATI.

PĂMÂNTUL LUI ISUS

Orizontal: 1) Cea mai grandioasă bazilică din Nazaret, „Nu te teme Marie, ai aflat har de la Dumnezeu. 2) Această biserică este cunoscută și sub numele de „Înălțarea Maicii Domnului” – Pată pe cer. 3) Fiica sfinților Ioachim și Ana – „Părinte îți mulțumesc că m-ai ascultat”. 4) Alifie de la țară – Biserica de unde se transmite prin satelit sfânta Liturghie din Noaptea de Crăciun pe toate rețelele de televiziune. 5) Meserie cu pensule și vopsele – Posed. 6) Salată începută! – Vopsită pe buze. 7) Spălat – Teren la sfârșit – Din când în când. 8) Făcut după chipul său – Mugete (sing.) – Schimbă macazul (pl.). 9) Rege al animalelor (pl.) – Numai în isma – Soarele la egipteni – Orator la sfârșit. 10) „Nu era el lumina, ci ca să mărturisească despre lumină” (num.). 11) Nota direcției – Animal nordic – În această biserică se intră prin minuscula ușă a umilinței. 12) De pe Muntele Tiberiadei Isus a proclamat cele 7 bucurii. 13) Râu în Ardeal – „Nu vă temeți căci vă vestesc vouă o mare bucurie: «S-a născut azi Mântuitorul!»”.

Vertical: 1) Biserica din Cana Galileii – „Faceți tot ce vă spune

el”. 2) Ține și duce greutate – O mulțime de persoane. 3) În mintea unora – Arac în vie – Ioan Botezătorul – Notă pe gamă. 4) Se transmite din neam în neam – Măsură a timpului. 5) Doime fără notă! – Nivel la bloc – Pământ arid. 6) Icnec – Țară asiatică. 7) Termen la urmă – A sorta – Centru de acasă. 8) Salt (anagr.) – Rocă foarte tare. 9) Tatuaje (anagr.) – Roata în toarsă. 10) Zile (anagr.) – Biserică închinată bunicii lui Isus – Rosi (anagr.). 11) Teren pregătit – Sigur este li! 12) Isus nazarineanul, regele iudeilor – Sărac fără margini – U și zeul vântului. 13) Ține – Jeep românesc – Doi la morar și un cerc. 14) Biserică Magnificat.

IOAN IANUȘ